

ת"פ (ירושלים) 41185-02-23 - מדינת ישראל נ' אוסאמה עטוואן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41185-02-23 מדינת ישראל נ' עטוואן

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד וא"ל עתאמנה
מטעם תביעות ירושלים

נגד

הנאשם

אוסאמה עטוואן
ע"י ב"כ עוה"ד אחלאם חדאד

גזר דין תוך ביטול הרשעה

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שביום 15.6.2021 במחסום מעבר רחל החזיק הנאשם ברכבו בשעת לילה סכין שלא למטרה כשרה.

מהלך הדין

2. הנאשם הורשע ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר משירות המבחן. ההגנה ביקשה, כי שירות המבחן יבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם כבן 27, רווק, מצוי בזוגיות ועובד בחברת שיווק למוצרי ניקיון. הנאשם מגיע מרקע נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות וכן סיים לימודי תואר ראשון במינהל עסקים ושיווק (הוצגו מסמכים). בנוסף עבד כמדריך שחיה. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים ושירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם נורמטיבי שהעבירה אינה מאפיינת את חייו. השירות מעריך קיומה של רמת סיכון נמוכה להישנות העבירות. שירות המבחן המליץ על של"צ בהיקף 140 שעות בספריה המרכזית בירושלים. שירות המבחן נמנע מהמלצה בדבר ביטול הרשעה בשל היעדר המצאה של מסמכים שחלקם הומצאו במסגרת הטיעונים לעונש.

טיעונים לעונש

עמוד 1

4. המחלוקת שבין הצדדים נסבה סביב שאלת ההרשעה ולא סביב שאלת העונש. המאשימה סברה כי אין מתקיימות הנסיבות המאפשרות את ביטול ההרשעה ואילו הסניגורית ביקשה לבטלה נוכח הסיכוי שייגרם לנאשם נזק בתעסוקתו. הנאשם עצמו הסביר מדוע הוא מבקש את ביטול הרשעתו וסיפר כי מבקש להמשיך לעבוד בתחום עיסוקו, מינהל עסקים, ויש לו הזדמנות להשתלב בתעסוקה בחברה בינלאומית והוא חושש מפני פגיעה בסיכוייו להתקבל לעבודה זו.

דין הכרעה

5. אין מקום להתייחס למתחם העונש נוכח הסכמת הצדדים לעונש למעט בשאלת ההרשעה. רק אציון, כי בהתאם לפסיקה ניתן למצוא סיום תיקי החזקת סכין בלבד במאסר מותנה [רע"פ 3059/22 **אבו עלי נ' מ"י** (מיום 6.12.2022)], ואף ניתן למצוא נסיבות של ביטול הרשעה [ראו את העמדה העקרונית ברע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מ"י** (מיום 27.6.2012) וכן עפ"ג (מרכז) 28996-03-11 **גמזו נ' מ"י** (מיום 26.6.2011) שם בוטלה הרשעה בנסיבות דומות לשלנו, החזקת סכין ברכב].

ביטול הרשעה

6. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, אין מדובר בנסיבות חמורות ולכן הנאשם עומד בתנאי הראשון. אשר לתנאי השני - מדובר בצעיר מזרח ירושלמי נורמטיבי שהגיע להישגים בתחום האקדמי והתעסוקתי. אני סבור שבמכלול הנסיבות ומציאות החיים, הותרת ההרשעה על כנה תביא לנזק לעתידו התעסוקתי כפי שעמד עליו בדבריו. הנאשם עשה מאמצים ניכרים לאורך חייו לרכוש השכלה איכותית ואני סבור שתיק זה, שהוא ישר, אינו חמור בנסיבותיו והמעשים לא נשנו, אינו מעיד על הליכותיו של הנאשם, ואינו צריך לעמוד לו לרועץ. לכן מבטל את ההרשעה.

גזירת הדין

7. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 140 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 2.2.2025 בספריה המרכזית במזרח ירושלים על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו;

ב. התחייבות בסך 1,500 ₪ שלא לעבור כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הוזהר כי אי ביצוע צו השל"ץ עלול להוביל להפקעתו ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר.

מורה על השמדת הסכין.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ה, 19 ינואר 2025, במעמד הצדדים.